

Đánbà

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 242 = RA NGAY 19 MAI 1944
Toa - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiéle - Hanoï - Tél. 479

MOI SO ba tháng 4.00
sau tháng 8.00
một năm 12.00
CHINH - PHU
GAP ĐOL

THU - TỬ VÀ NGÂN
PHU - XIN CỬI NẾ
La DIRECTRICE đư
TUAN BAO
ĐAN - BA
76, Wiéle - Hano

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 1.22848

XEM TRONG SỐ NÀY:

NGHÌN THU DI HẬN

Truyện ngắn:
của bà TUYẾT-MAI
P. Q. B.

LƯỢC-THUẬT MỘT BÀI DIỄN VĂN
CỦA BÀ MARIA MONTESSORI

CHÍNH CON TRẺ ĐÃ

SINH RA NGƯỜI LỚN

(TIẾP THEO)

Thâm kích bí-
mật nhất của
nhân-loại, và
những kết-quả
hi-ai của nó
đều bởi kiến-
thức hẹp-hoài

đã sui dục ta coi trẻ như con người lớn để ra
như một đứa nhỏ sinh ra để phục tòng người lớn,
sống theo khuôn-mẫu của người lớn.

Phải hiểu rằng trong cách đối đãi với trẻ,
mỗi một điều nhằm lẫn của ta không những chỉ
hại riêng cho nó, mà còn phản-động đến xã-hội,
đến trình-độ tiến-hóa của văn-minh. Vì lẽ ấy mà
sự tìm hiểu con trẻ là một việc rất lợi cho tương
lai chúng ta, một việc giúp ích lớn cho trẻ trong
cuộc đào-luyện người thành-nhân mai hậu. Phải
nếu những khả-năng (possibilités) của một người
lớn sau này đều tiềm-ân trong đứa trẻ hiện-thời
thế tất ở những khả-năng ấy phải có những điều
chỉ-dạo thuộc về linh-hồn (directives psychiques).
Những điều chỉ-dạo ấy cần phải được giúp đỡ mới
có cơ phát-triển trong một khuôn-phép hoàn-thiện
nhất. Vậy thì tương-lai của một kiếp người, hay,
đờ đều tùy nơi những điều « chỉ dạo » và những
« tinh-lực khai-phát » (énergie du développement)
của đứa trẻ....

(Xem tiếp trang 9)

HỎI. — Chúng tôi đang thi kỳ vị hôn mà rất hay cãi nhau, giận dữ. Trong những lúc ấy, nếu tôi im chàng bả ngu, tôi nói chàng bả cái, tôi đi chỗ khác chàng bả bưng. Bả tôi im thì nào để khỏi cãi nhau. Tôi lo ngại cho tương lai của chúng tôi quá.

BIÊN

TRẢ LỜI. — Thật là một sự trái ngược bất thường của tình ái. Phê trong thời kỳ vị-hôn bao giờ người con gái cũng quý nể nung nịu với người con trai lúc đó đối với người con trai là cả một mơ mộng, một ước ao h y nói theo giọng tha thiết đắm thắm — một lễ sông duy nhất!

Nay cô không được chiều chuộng nể nang, chúng tôi e chàng trước bị ép nhận lời kết hôn nên gây sự để phá đám hoặc chàng cương xây một cái mộng khác chăng? Còn một cơ thứ ba nữa. Cơ này chính tại bạn gái chúng ta gây ra. Nhiều bạn, cả tin ở lòng người đàn ông, một khi đã nhận lời lấy ai thì tự do quá, sẽ sang quá, nay cũng đi coi chớp bóng, mai cũng đi chơi mát nơi này nơi nọ, rồi bả là truyện trò, rồi là lời ngời đứng để người đàn ông sinh sấm sỡ...

Bà hay mình vẫn tuyệt sạch giá trong nhưng họ khinh khị mình ngay, rồi từ chỗ khinh khị họ hạ ngay địa vị mình xuống, coi mình như là đã thuộc dưới quyền họ. Họ bắt bẻ mình, họ dè bía mình. Hãy làm nghiêm lý để họ phải quý nể mình và nhất là để họ không dám vượt quá cái quyền của họ.

HỎI. — Em lấy nhà em đã ba năm nay, được 1 trai 1 gái, vợ chồng vẫn thuận hòa êm ấm. Một bữa em đương ngồi nhà

một mình, bỗng một người đàn bà bỗng một đứa nhỏ vào vừa khế vừa tự giới thiệu là vợ bé nhà em, đã ăn ở với nhà em hai năm và được một đứa con bông đỏ. Nó bảo nhà em lừa nó, bảo nó là chưa vợ chứ quả nó không giám cướp chồng em. Nay nó rõ sự thật, nó sợ em, nó xin về hầu hạ mà mong em tha thứ. Đến lúc nhà em ở sở về, nhà em thân nhện nhện cá và yêu cầu em cho mẹ con nó được ở cùng nhà. Nhà em bảo: « Có đông kẻ dưới mới là người trên » nhưng em, em thấy bụng em hẹp quá, đau đớn quá, em không thể nào dong được. Nên tính sao cho ổn thỏa?

Bà V...

TRẢ LỜI. — Bà hiền lành quá!!! Chồng sau sẽ mọi tình cho kẻ khác mà mình tuyệt nhiên không biết tý gì! Trong hai năm trời dằng

QUE-LAM

116 rue de la Lague HANOI
(PHỐ CHÁ CÁ)

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tín nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu sandals mùa hè để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính phải chăng.

đang bà không thầy ông nhà có những sự chậm trễ, những hành động bất thường ư? Người đàn ông đã có gia đình mà lại có ngoại tình thì dễ biết lắm, ông nhà lại là một người có số lượng nhất định, có giờ làm việc nhất định thì chỉ tính ý một chút là rõ ngay. Quả bà đã u mê quá trong việc này. Biết trước rồi phá đi có phải đỡ rắc rối bao nhiêu không, nay đã đến nước này — đọc thư bà, thấy sự thần nhiên của ông, nghĩa là sự đồng tình của ông để cho người kia về, chúng tôi khuyên bà, đâu không cần chuộc tiếng người trên nhưng cũng có chịu khó làm người trên trong một vài tháng rồi kiếm cách cho kẻ nọ ở riêng, hoặc cấp cho họ một cái vốn để họ buôn bán nuôi thân chứ bây giờ làm tan hoang e có sự bất lợi cho gia đình bà, vì bà hẳn cũng biết ông nhà dương quý người đó lắm. Bà lại nên sử sự cho khéo léo để họ phải sợ bà, nể bà thì cái địa vị của bà không bao giờ bị lung lay. Bà có thể chắc chắn cái tình mới kia rồi sẽ phai nhạt. Đến lúc ấy bà có thể thi hành cái quyền của bà cách nào, ông cũng sẽ làm ngơ. Song điều cốt yếu, bao giờ ta cũng nên nhân đạo.

VÔ DANH SADEC — 1) Cô Cháu có hỏi gì cứ hỏi, chúng tôi vui lòng trả lời thư riêng, nhớ kèm 0\$10 tem. 2) Bà cho biết tên và địa chỉ vì bà gửi ngân phiếu trả tiền báo song không rõ tên nên không thể vào sổ được.

THU-LINH

TÙ THÙA

SƠ SINH.

(TIẾP T. EO)

Rụng ròn. Đốt vía

Khi rụng ròn rồi mà ròn còn ướt người Nam mình đốt là mướp hay giấy bản, tán nhỏ rồi bôi vào ròn dừa bé. Như thế ta tin rằng ròn sẽ khô ngay. Cường ròn dừa bé phải cắt cẩn thận một nơi chứ không ai vạt bỏ, trong năm đầu nếu dừa bé đau bụng thì người ta đốt một ít cái cường ròn ấy ra than rồi nghiền với nước cho dừa bé uống nó sẽ khỏi. Nếu ta nghi dừa lá đau bụng ta còn mang áp ròn dừa bé vào bụng người mẹ, song ta đâm vào lưng người mẹ hay nhỏ tóc người mẹ. Làm như vậy mà cũng không thấy dừa bé khỏi, nó vẫn thóc không có cơ liên nhiên, thì ta nghi là đã có người độc vía đèn thắp dừa bé. Vậy ta phải tìm cách đốt vía cho dừa bé khỏi.

Muốn đốt vía thì ta lấy một cái nón rách đốt ở cửa buồng người đẻ trong khi một người cùng họ với dừa bé nhỏ quét giầu vào lưng nó (2). Cũng có khi ta lấy vải cái lá nón rách quấn vào một tờ giấy đã dùng để dầy thùng sơn, rồi ta đốt và khua khua ở cửa buồng dừa bé mà nói :

Đốt vía đốt van
Đốt thàng rần gan
Đốt con rần nặt
Vía lành thì ở
Vía dữ thì đi

Còn cách đốt vía thứ ba nữa rất giản dị và rất thông thường. Ta để dừa bé nằm trên giường, rồi ta lấy một cái chổi sỏ cùn ta đốt và khua đi khua lại ở gập giường. (Còn nữa)

(1) E. Dumoutier. Essai sur les Tonkinois, page 30.

(2) Ngê Qrý: "on les Feup'es Intédits" p. 28

Chắc các bạn, ai cũng đều thừa hiểu và biết rằng : Trong bàn ăn không ai lấy thêm muối bằng ngón tay, không ai cắt bánh, chỉ bé thôi, không ai gập khăn ăn trên đầu gối, hay huộc khăn lên cổ như dừa trẻ mới được 18 tháng, không ai lấy đĩa (fourchette) sạm những món ăn trong đĩa, không ai rên thỏ lộ một cử chỉ nhỏ để tỏ cho ai biết rằng trong một món ăn nào đó có sạn hay tóc, hay là món ăn này mặn, món kia nhạt, món này cay quá, món kia đun quá lửa » ?

Các bạn biết như thế tướng là đủ. Không ! các bạn hãy còn thiếu nhiều điều nên biết đến. Chúng tôi xin kể sơ lược qua dưới đây để trình các bạn.

QUÝ bà !

QUÝ cô !

Muốn có giấy tốt, đẹp bên và dễ đi, không đâu sánh kịp xin mời lại hiệu :

QUÊ HIÊN

36, Phố HÀNG BÒ

— H A N O I —

sẽ được
như ý !

Phần bạn Gai

PHÉP LỊCH SỰ

TRONG BÀN ĂN

Khi ngồi bàn, một người khách dự tiệc từ chối không dùng được rượu vì một lẽ riêng, bạn chớ nên ép họ, nghĩa là chừa cốc trước mặt họ bạn cứ để úp nguyên như cũ chớ có ngửa cốc lên. Và bạn cũng đừng nói cho mọi người trong bàn tiệc biết rằng họ không uống vì lẽ gì. Còn người khách không dùng được rượu, nếu có nhã-ý một chút thì cứ ngửa cốc lên cho chủ nhân rót, rồi mình không uống, nhưng theo phép lịch sự phứt đầu mình cũng phải nâng cốc và nhâm nháp một chút thôi.

Trước khi ngồi vào bàn, chủ nhân phải lên tiếng mời mọi người rồi giắt người nhiều tuổi nhất vào bàn tiệc hay là người có phẩm hàm chức tước quý trọng. Chủ nhân sau khi mời mọi người ngồi rồi mới được ngồi. Khi ăn xong, để trở lại phòng khách thì chủ nhân phải đứng lên trước và dẫn đầu. Còn chúng, con chủ nhân đi sau.

Muốn mời ai dự tiệc dù sang hay soàng cũng cần phải có đặt giấy hân hoan, chớ có lời nói không thôi mà cho là đủ vì, như vậy khách sẽ cười thăm bạn và rất dễ từ chối không đến dự tiệc. Giấy mời cần gửi đến nhà khách trước 8 hôm để cho kịp trả lời bạn trước bữa tiệc 3 hôm thì bạn mới đủ thì giờ để sửa soạn.

(Còn nữa)

GỖ NGUYỄN-PHƯƠNG-VĂN

TẶNG
NGƯỜI
ĐỒNG
RUỘNG

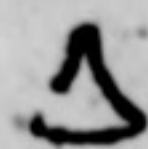

BÌNH - LUẬN VỀ MỘT TRUYỆN CỔ - TÍCH
& CỦA NỀN VĂN-HÓA NÔNG-NGHIỆP

NGHÌN THU DI - HÂN

(Hay là truyện vợ chồng Ngâu)

của BÀ;
TUYẾT
- M A I
P. Q. Đ.

Từ bao thừa trừa trong khi các nhà Nho mãi miết làm thơ, làm phú, ngâm vịnh những cái viên vông, hoặc quá thanh cao vượt sừ người thường, hoặc quá xa lạ ở ngoài xứ sở thì đám bình dân lúc thành thực cảm hứng, đã ngâm ngợi ra những câu ca-dao giản dị, và kết tập nên những truyện cổ tích đầy thú vị, vừa thiết thực hơn, lại vừa hợp với văn hóa của mình :

Trong những cổ tích ấy, truyện vợ chồng Ngâu là một.

Châm biếm câu truyện bình dân ấy, một nhà thơ vịnh rằng :

« Tục truyền thán bầy mưa Ngâu,
Con giới lấy chú trăn trâu cùng phiên.
Một là duyên hai là nợ,
Mỗi xích thàng ai gỡ cho ra.
Vung về cũng thế Hằng Nga,
Trăm khôn nghìn khéo chẳng qua mục đồng.
Hay là sợ ế chồng chàng tá ?
Bỏ công dâu kén cả chọn canh ?
Lấy ai lấy ai cho đành !
Rề giới đâu lại cái anh áo bướm. »

Cũng như nhà thơ này, nhiều người nông coi cho rằng câu truyện cổ tích này là hoang đường mê tín.

Có biết đâu đây chỉ là một truyện thể tượng trưng diễn tả một cảnh ngộ có thật đã xảy ra, và sẽ xảy mãi mãi về muôn đời.

Phân tích câu truyện ra ta sẽ hiểu.

Chàng chẳng có cái tên trang - trọng như chàng Kim trong chuyện Kiều của Nguyễn Du, — cái tên trái chuột như Trương Quân Thụy trong Tây Sương Ký của Vương Thục Phú, — cái tên hào hoa như Tư Mã Tương Như trong khúc Phụng Cầu Hoàng.

Chàng chỉ là một gã canh điền, quê kệch và mộc mạc, không tên.

Chàng là một trong muôn nghìn nông phu, không tên tuổi, sống âm thầm trong bóng tối của nền văn hóa nông nghiệp nước nhà :

Lúc bé, chăn trâu, nhón lên đi cày, cứ thế rồi mai một, như muôn nghìn kẻ khác, — hết thế - hệ này sang thế khác, lặng lẽ bước theo nhau mục nát với cỏ cây.

Chàng chỉ nhớ phảng phất trong trí rằng thừa đầu xanh, đã có lần rạo rục yêu đương, rồi từ đây mãi mãi ôm mối hận lòng, vì « eàu ô nhớ dịp » ! Ngày ấy đâu chừng chàng mới mười tám, đôi mươi, nhún rỏi, chưa đến tuổi đi cày, nhưng sắp hết tuổi chăn trâu, nên người ta gọi Ngưu Lang, nghĩa là chàng chăn trâu (chứ không còn là trẻ chăn trâu nữa).

Chàng được như Kim Trọng mà :

« Đề huề lưng túi gió giăng,
Sau chân theo một vài thằng con con
Tuyết in sắc ngựa câu ròn,
Cỏ pha màu áo ruộm non da giới »
Chàng thật mộc mạc, quê kệch, lưng thưng cưỡi trâu đen, đội nón mê, « khoác áo bướm ».

Tâm hồn chàng cũng mộc mạc, giản dị như thế sắc.

Chàng chẳng có đồ đại như anh Trương Chi. Ai đồ mà dám mơ mộng « cô My nương » « còn quan Tể tướng » « ở lầu tây » để đến nỗi ôm « một khối tình » tuyệt vọng « về chín suối ».

Chàng cũng chẳng quá vọng tưởng như nhà thơ Tản Đà trong Giấc Mơng Lớn đã « thi trượt », lại còn « dám » hỏi con quan Tổng Đốc tỉnh Đông để bị thoái thác rằng :

— « Ta chỉ có hai người con gái, cô nhón đã gả chồng ; còn cô bé vòn không ra xuất giá ».

Rồi trào phúng sự đó, Tản Đà viết bài thể hát nói rằng :

« Tình riêng ra ngăn vào ngo,
Ngồi buồn lấy giấy viết thơ hỏi giới.
Xem thơ giới cũng bật cười,
Cười cho hạ giới có người oái oăm !
Khách hà nhân giả ?
Cớ làm sao sòng sã dám đưa thơ ?
Chốn Tiên - Cung ai kén rề bao giờ ?
Chỉ những truyện văn vợ mà giấy má !
(Xem tiếp trang 8)

trang THƠ của các bạn

GIÓ DÃ LÊN RỒI

Thân chán chường, ý không màu nhiệm nữa.
Tinh tan rồi, Non Nước hết linh thiêng,
Lòng ta đây mang cả xir ưu phiền,
Không - gian hồi cướp hồn đi đồ tội...
Ôi gió rít trong hồn, muôn nghìn lời,
Ôi trăng sầu gieo ánh mắt mờ xanh.
Ôi chim yêu đã dặt gót nghìn cánh,
Theo, theo với ! Người ơi ! vui quá nhỉ !
Thân mệt đau không còn say Ý Nghĩ,
Hương Vị-lai, Quá-khứ đã dần tan.
Đề-nhường cho Sông-nước với trăng ngàn,
Đời ám lăm, tôi sợ gì Cô - Độc !...
Gió run rít nổi trong hồn cần cộc,
Bụi dậm trường tha thiết ấp tim say.
Trời diên mê, trăng rót xuống thuyền đầy,
Buồm mờ lướt, thế là hồn êm ấm...
Say, say quá, trời ơi ! tha thiết lắm !
Sớm thoát ly, cho tôi sớm thoát ly !
Đời nặng nề : thăm kịch sống lăm ly,
Gió lên đó, còn đợi chờ chi nữa !

LIÊU - DUONG và
NGUYỄN - DUY - DIỄN

HỒN MƠ' LẠC NỎ

Em ở xa với có biết đâu ?
Đêm nay lòng lạnh, bỗng dưng sầu ;
Mơ màng khói thuốc bay hồn - mộng.
Vớt giải mây trôi mượn bắc cầu :
Những nhịp mơ hồ loáng ánh trăng,
Linh - hồn run - rẩy bước trên băng,
Hương sao mòn lối chờ tình đầu,
Thoáng dậy hương đưa, gió dãi dăng :
Hồn lạc Ngán - Hà rộn dáng Tiên,
Ngán trang-kieu diễm, mắt trao duyên,
Khói mờ giải lụa, hương vương gót . . .
— Khép kín lòng đơn, lánh thoát miền :
Kiếm nỏ bằng chừng vạn dặm khơi,
Bình bông mây chuyền dợt chơi vơi,
Nghiêng nhào thuyền mộng chưa
nhắm bến,
Chớp dật khinh không, lửa tóe ngời . . .

Février 1944

TRẦN-VĂN-TƯỜNG
(S. mành)

LU'U BIỆT

Thôi Giăng- Kiều ơi biệt Tú Uyên
Giăng chờ gió đợi uông cho duyên !
Chao ôi ! giây thắm chưa hề nổi,
Đường cũ hoa vàng đã gió lên !
Oanh yến lìa tan buồn lẻ cánh,
Sông xa đơn chiếc một con thuyền.
Bao la mưa động sầu ăn ái,
Muôn thừa ta còn nhớ Lạc - viên.

MONG MANH

Được mất hơn thua nói chẳng cùng,
To đàn tâm sự một vài cung.
Thề nguyện ước vọng muốn thu giận,
Danh lợi phù hoa một giấc mộng.
Khói lửa Sài-Côn buồn Phạm Thái,
Mây mờ Kinh - Bắc tủi Hà - Trung.
Xá chi trước mặt trò dẫu dễ,
Chờ lúc vùi xương nằm cỏ đồng.

Thaibinh Mars 1944

THÁI - BÌNH - LANG

tìm về...

Ngày ấy đau gang thép,
Lên non chẳng lện hồ.
Đang về chim vắng vẻ,
Sông sâu làm sao dò!

Biết trước buồn chi lại,
Ngặt đời trăm âu lo.

Mây trắng chim tiên động,
Tờ hoa chữ dạn dò.

Vườn thu cây héo hắt,
Lòng này ai thương cho?
Nửa là tình khôn gửi,
Yêu đau mà thẹn thò.

Chợt hiểu, thôi đánh hêt!
Lênh dênh ngủ trong dò.
Sâu đời chôn gòi mộng,
Tích đời tàn hơi tro.

Cô THYM
(Sông Ly Ly)

Mỹ người bạn gái Nam Kỳ
đơn đã giới thiệu với Phương
bốn người bạn cũng ở trong
Nam và cũng theo lớp P. C. N.
Thế là lớp P. C. N năm nay có
bốn nữ sinh viên mà riêng có
mình Phương là người Bắc
điều ấy làm cho Phương hơi
ngạc-nhiên. Phương đã dò hỏi
trong ban y-học hện cũng có
mấy nữ sinh viên nhưng hầu
hết là người trong Nam chỉ có
một người Bắc mà thôi. Vị nữ
bác sĩ thứ nhất của xứ Đông
đương cũng ở Nam kỳ. Tại sao
bạn gái Nam lại thích y - khoa
hơn bạn gái Bắc? Câu hỏi làm
thắc mắc lòng Phương. Nàng
nhưng muốn đem ra hỏi các
bạn, không ngờ chính Mỹ sáu
một lúc chuyện trò vợ vắn,
bỗng hỏi Phương:

— Chị Phương à! Em không
hiểu sao các chị Bắc hay học
về luật về bào chế, còn về y học
chỉ thấy một, hai người? Có
lẽ từ xưa tới nay ngoài Bắc
chưa có chị nào đậu y khoa bác
sĩ đâu chị nhỉ?

Phương gật đầu, chưa kịp
ngó ý kiến, Hữu và Ngọc đã
lanh chanh nói:

— Mỹ hỏi ngộ chưa! Đó là
tự ý thích của mỗi người chứ!
Ngọc cãi:

— Tự ý thích của mỗi người
đã đành song cũng có lẽ chi
khác nữa chứ trong lúc những
ngành học khác các chị Bắc
đều theo, sao riêng có ban y
học lại ít người theo? Tại sao?
Tính mình hay tò mò muốn
biết.

Nga, người bạn đồng học
từ trước của Phương hiện ghi
tên vào lớp dự bị bán bào chế,
đứng bên Phương từ nãy,
góp lời:

NU'ỚC TRÒ

TRUYỆN DÀI CỦA THU - THU

— Có lẽ tại bạn gái ngoài Bắc
không tiên bộ bằng bạn gái
trong Nam.

Câu nói làm mọi người lộ vẻ
sững sờ vì tưởng Nga có ý
châm biếm. Nga vội nghiêm
trang nói tiếp:

— Thật vậy. Phương cô thầy
ngoài Bắc mình vẫn còn nhiều
những tập tục câu nệ. Người
con gái mà học thuộc, phải
chung dụng phải gả gụi những
bệnh nhân dân ông: điều đó
đủ gọi nên một dư luận xét
đoán nghiêm khắc. Như mình
đây, chính thoát đầu mình có
ý muốn học thuộc kia đây
nhưng các anh mình ái ngại
mãi bảo đó không phải là môn
học của dân bà. Tức quá,
nhưng biết cãi lý mãi cũng vô
ích mình đành học sang khoa
bào - chế!

Phương ái ngại nhìn Nga,
tưởng sẽ nhận thấy trên mặt
Nga một nỗi bất như ý tức tởi.
Nhưng nét mặt Nga vẫn thản
nhiên, dường như học bào chế
hay học y khoa, đối với Nga
cũng thế mà thôi.

Mỹ tán thành ý kiến của Nga:

— Chị nói đúng đó. Em nhận
thấy người trong Nam tự do
phóng khoáng hơn người
ngoài Bắc.

RONG NGUỒN

THU — (XEM Đ. B. TỪ SỐ 225)

Thích trí vì được tán thưởng, Nga hùng hồn nói tiếp :

— Còn lẽ này nữa. Em hỏi nhỏ ở trong Nam lâu, em biết. Các chị trong Nam có một tâm hồn cứng rắn, ít tình cảm hơn chị em Bắc. Lẽ tự nhiên là y-khoa thích hợp với các chị hơn. Nhiều tình đã cảm học về y khoa thế nào được ! Bởi thế xưa nay bạn đàn ông học về thuốc vẫn nhiều hơn bạn đàn bà.

Mỹ nhin Phương thăm hỏi ý kiến. Phương cười :

— Về bạn học nào mà bạn trai chẳng đông hơn bạn gái. Em thì không ở trong Nam bao giờ lại cũng không từng có một bạn người Nam nào nên em không rõ tính chất các chị trong Nam ra sao, nhưng em tưởng có lẽ Nga đã lầm tính đa cảm với tính can đảm, đáng lẽ Nga phải nói các chị trong Nam có can đảm hơn, có ý chí mạnh hơn. biết tự kiềm chế nào can hơn bọn chị em Bắc nên học về y khoa được hơn ! Chứ như Nga thì ai học bạn y khoa đều không có

tình cảm cá sao ? Biết đâu chính tại vì nhiều tình cảm (Phương ngán ngữ) nhiều lòng thương nên có người mới theo bạn y học ?

Nga thấy Phương phản đối ý-kiến mình và thấy mọi người có vẻ đồng ý với Phương thì không bằng lòng.

Nhưng Nga vui vẻ tươi cười làm bộ tự nhiên, thực thà :

— Có lẽ Phương nhận xét đúng hơn em. Nhưng em hỏi câu này các chị không được có ý cho em mĩa mai cạnh khố. Các chị có chút ý tưởng lập dị nào sau khi theo học bạn y khoa không ?

Ba người bạn gái Nam Kỳ tỏ vẻ ngờ ngác không hiểu Nga muốn nói gì vì không hiểu nghĩa chữ lập dị ra sao, và yên trí ngôn ngữ ngoài Bắc có nhiều tiếng khó khăn. Họ đợi Phương trả lời và thấy Phương yên lặng ra dáng ngẫm nghĩ họ càng cho câu hỏi của Nga là mắc mớ lắm. Ngờ đâu Phương cần mỗi suy nghĩ chỉ vì Phương đã nhận rõ cái ý châm chọc ghét ghen của Nga. và năng bất bình sao người đàn bà dù được học văn khá cao vẫn có những ý tưởng nhỏ nhen như Nga ? Diệt Mỹ, Hữu và Ngọc không hiểu ý nghĩa câu hỏi của Nga, Nhưng vẫn điềm nhiên giảng giải :

(Còn nữa)

HIÊU
MAY

LÊ-TÂM

80, Ad Rousseau

là hiệu may
liệt-sự nhất
của các bạn
gái Hà-thành

**THANH
HƯƠNG**

HIỆU BÁNH KHEO NHẤT
HÀ-NỘI

Đủ các thứ bánh mứt
lời ta.

Nhận làm bánh
đám cưới.

43 Phố Phúc-Kiến 43
HANOI

DOCTEUR

HY

17 RUE TAKOU 17

(phố hàng cót)

HANOI

Chuyên môn về :
Bệnh đàn-bà

CÂY CÂY VON NGHIỆP NÔNG - GIA

KHÁI-LUẬN VỀ MỘT KHẨU-HIỆU CỦA THANH-NIÊN...

(TIẾP THEO)

Người ta mới biết thân mình, đời mình — nhất là phái thiêu niên — dù nhỏ mọn đến đâu cũng vẫn cần thiết cho nhà, cho nước. Và muốn cho mối liên-quan ấy sự cần thiết ấy được đầy đủ một cách hoàn toàn tích-cực, thì ai này hãy trọng đạo đức trọng cương thường.

Đã tôn trọng đạo đức, cương thường, lễ tất nhiên, người ta không được bài xích tất cả những cái gì là tính hoa, là cần bản ông cha truyền lại.

Trong những cái tinh hoa những cái cần bản kết thành văn hóa Việt Nam, nghề nông tang là một vốn liếng muôn năm rồi rảo: và cho đạo là một tinh thần cô hữu bất diệt.

Từ đây trở đi, thanh niên trong nước nhận chân thấy sự vô ý thức của mình khi trước.

Trong đám dân nước trẻ tuổi, hăng hái, một khẩu hiệu đầy sức sống được khởi sướng lên.

Khẩu hiệu ấy là: « Quay về vườn ruộng ».

Các sách báo, đã có nhiều tính cách luân-lý đáng khen, cũng nhiệt liệt ủng hộ các khẩu hiệu mới này.

Quay về vườn ruộng! Quá thật. Ta đã thấy có nhiều thanh niên trí thức không màng tới công danh phú quý, mà chỉ vui lòng về trồng nem mười mẫu ruộng hoặc 1 tiêu đồn điền. Lại có nhiều người và

mạo hiểm, quyết tìm đến chân thâm sơn cùng cốc, vỡ phá đối hoang để thí nghiệm các cách trồng trọt.

Một số sinh viên tốt nghiệp ở các trường canh nông hăng hái đi tìm chân lý ở cái cây cái cuốc, mục đích khuêh-trương và cải tạo nghề nông.

Người ta không bị cái bả phồn hoa lôi cuốn nữa.

Đứng trước giai đoạn này, đã đành là ta công nhận rằng chính thời thế đã gây nên cho thanh niên cái lý tưởng đáng quý kia, nhưng ta không thể chối cãi được rằng vẫn đề nhu-cầu cũng đã dự một phần lớn vào sự đề xướng lên cái lý tưởng ấy.

Thật vậy. Vì chiến tranh, việc nhập cảng các hàng hóa của ngoại quốc thấy thấy phải ngừng trệ.

Tự nhiên ta phải quay về mở mang sự sản xuất của ta.

(Còn 1 kỳ nữa)

NGỌC-HOÀN

MUON ĐƯỢC SINH TƯ
CÁC BAN HÃY TÙNG TI Ứ
7 mẫu sắp mới

PINPRENELLE

thơm, bóng, bền màu,
và không hại môi.

DO NHÀ KỸ SƯ HÓA-HỌC

Jean BEYER chế tạo

Đến khắp nơi giá quảng cáo:

5500 một ông

ĐẠI LÝ BỘC QUYỀN:

TAMDA et Cie

72, WIELÉ HAI 01 72

(Cần nhiều đại lý các tỉnh)

NGHỊN THU

DI HẬN...

(TIẾP THEO TRANG 4)

Chức - Nữ tảo tưng giai
lễ - giá,

Hằng Nga bất nại bão
phu miên. (1)

Mở then mây quăng giả bức
hồng tiên,

Mời khách hãy ngồi yên
trong côi tục,

Người đầu kiếp trước Đông
Phương Sóc.

Ăn trộm đào quen học thói
ngày xưa,

Trần gian đầy mãi
không chữa.

Không, không!

Người nông phu của ta không mong ước cao xa đến thế, chàng đã chỉ yêu một người hợp với địa vị và nghề nghiệp của mình: một cô gái dẹt cửi; thế mà than ôi! chàng cũng bị « mở then mây... »

Cô thôn nữ ấy, đã chẳng có những cái tên đài các như Tân Lộng Ngọc, cái tên đẹp dễ như Trương Ý Nhi. Nàng chỉ là một cô gái quê mùa, không tên tuổi, trong muôn nghìn cô khác; thiếu thời tập việc chần tằm hái dâu, se to, dẹt cửi, giúp cha mẹ, nhón lên, gặt vác « giăng nhà chồng ». (Còn nữa)

(1) Ý nói giới báo: Ta có hai con gái là Chức Nữ và Hằng Nga, Nhưng Chức Nữ thì đã gả cho Ngưu Lang rồi Còn Hằng Nga thì kl ộng muon lay chồng. Tôi tạm dịch là:

« Đã xe Chức Nữ duyên
lành,

Hằng Nga quên ngủ một
minh cung giã.»

CHÍNH CON TRÉ ĐÃ SINH RA NGU'ỒI LỚN

(TIẾP THEO)

... Mỗi mầm thành một cây nhất định; mỗi đứa trẻ cũng sẽ trở nên một người có bản tính nhất định. Trong đời, sự phối ngẫu của hai sinh vật đã gây tính lực khai phát cho những tuần sông mới. Những tuần sông này, một khi phát triển hết sức, thì sẽ tiêu diệt, nhường chỗ cho những tuần sông khác. Còn tuần sông (cycle de vie) nhờ đó mà nên một tư cách người thì còn mãi mãi trong bản chất đứa trẻ.

Ta có thể chia công việc đào tạo loài người ra làm hai thời kỳ: thời kỳ của đứa trẻ tức là thời đào tạo ra người thành nhân mai hậu, và thời kỳ của người lớn tức là thời kỳ đào tạo những hoàn cảnh xã hội. Đứa trẻ và người lớn là hai bản chất (entités) có hai sứ mệnh để làm vào hai thời kỳ khác nhau. Nhưng tuy ở hai phạm vi hành động riêng rành mà cả hai lúc nào cũng luôn luôn cộng tác vào cuộc sống còn của loài người vậy.

Nếu chúng ta coi đứa trẻ

mầm-mầm, hồng hào như một đang sinh ra người lớn, thì những vấn đề sinh hoạt của nó sẽ lập theo một hình thức khác, mà thái độ của ta đối với chúng cũng sẽ hoàn toàn thay đổi. Trước kia, khi chỉ coi trẻ như con thái độ thông thường của ta là nêu những vấn đề có liên can đến những điều cần thiết trực tiếp của nó, đứa bé không biết nói gì? ta phải lo che chở, âu yếm nó. Nhưng nay « đối với một đứa bé sinh ra người lớn » sự yêu đương, trẻ trở chỉ là một nhu cầu vật chất của đời sống, một bước đầu chứ không là nơi khởi hành, bởi lẽ trên hết mọi vấn đề có liên can đến sự sinh trưởng của đứa bé, còn một vấn đề khác nữa, khá dĩ gọi là « vấn đề thần bí của sự khai tạo » vấn đề này có liên lạc mật thiết đến tính cách thần bí của vận mệnh loài người.

Điều bắt buộc phải coi như sự thực hiện nhiên, ấy chính là đã có một vị thần nào kỳ thác cho trẻ những điều chỉ đạo bí-mật và mãnh-liệt, ẩn

ẩn trong tâm hồn nó, trong tâm-hồn đang sinh ra nhân-loại. Khi được coi trọng như thế, thì đứa trẻ không còn riêng thuộc về người mẹ nữa tất cả chúng ta cần chú ý nhiều hơn đến nó, cần đem những tình cảm phổ-biên hơn rộng rãi hơn, ra đối đãi với nó. Lúc này mới là lúc trẻ toàn thu được tính-cách trọng yếu thiết-thực: nó không những là một sinh-vật yêu-đuôi cần ta che chở, mà còn là người giúp đỡ ta bằng cách phát-giác cho ta hiểu những cội rễ bí-ẩn của ta những đường lối của sự câu-tạo nên một tính người. Có hiểu được những sự kỳ-diệu ấy, nghĩa là có hiểu được trẻ thì ta mới mong cái-thiện và cứu vớt được nhân-loại

(Còn nữa)

THỐNG CHẾ Pétain NÓI

Tiêu Công - nghệ là nội sức mạnh của nước Pháp, nên Bản-chức cho sự giữ gìn, mở mang và chấn - hưng công nghệ là một điều tối cần. Kể ra nước Pháp là một nước canh - nông. Vậy nếu thợ thuyền có mang tài chí giúp dân quê ở khắp các nơi, thì các thôn quê mới = PHỤC - HUNG ĐƯỢC =

ĐÃ CÓ BÁN

TÊN ĐƯỜNG NGHỆ - THUẬT

VĂN HỌC BÌNH - LUẬN CỦA VŨ NGỌC - PHAN

In lần thứ hai, có phụ thêm chữ Hán và sửa lại rất kỹ - Quyển sách rất cần cho tất cả những người muốn hiểu rõ cách viết văn, các loại văn, đặc tính văn-chương Việt Nam và mấy nước khác

Rất có giá trị, Giá 3\$00

CON ĐƯỜNG MỚI CỦA THANH-NIÊN

CỦA VŨ-NGỌC-PHAN

Quyển sách giáo dục thanh niên mà gia-đình nào cũng cần phải có. - Giá 2\$20

SẮP XUẤT - BẢN» CỎ DẠI»

thiên ký ức rất đặc sắc của TÔ - HOÀI

NHÀ XUẤT - BẢN HÀ - NỘI

Vũ gia trang - Thái - hà - áp - Hanoi

TRẢ LỜI ĐẸP

Có VÔ DANH Namđịnh. —

1.) Mua crème d'amande hoặc muốn ít tiền thì mua hạnh-nhân ở các hiệu bán thực phẩm về đã nhỏ, sào nóng rồi vuốt từ trong ngón tay trở ra, vuốt nhẹ nhẹ, ngón tay sẽ trơn và mất vẻ bẽ bẽ. Cứ vài ngày làm một lần, chừng vài tháng có kết quả 2.) Ngâm tay chân vào nước có pha phèn chua, cứ một lít nước thì 20gr phèn 3.) Coi số báo 239 trong có thuốc chữa những nốt phỏng ở chân.

Bà THIÊN-THÀNH Tuyên-quang. — 1.) Bà nên dùng thuốc xoa vú theo đơn của bác sỹ Dubois đã đăng trên mục đẹp nhiều lần 2.) Nấu cháo gạo nếp với thông thảo (một vị thuốc bắc) và móng giò lợn mà ăn thì sẽ có nhiều sữa cho con bú.

Có THÀNH-AN. — 1.) Hãy đi chiếu điện ngay và nếu phải yếu phôi nên chữa ngay 2.) Soa sữa không cũng tốt song phải đun sôi, lọc kỹ 3.) Con gái đi xe đẹp cũng tốt nhưng nên đi ít thôi. Mua xe ở Saigon dễ hơn ở Hanoi.

Có NGỌC-LAN Phúthọ. — 4 thứ mỹ phẩm ấy gửi 50\$ cả cước.

Có THANH-MỸ Bắclieu. — 1.) Dùng lait d'amande douce da sẽ mịn giá 12\$00 cả cước 2.) Thoa son trái tim bảy giờ không phải mới và mới đây thoa thế xinh lắm. Nên thoa rất lợt ở hai bên vành môi, đậm ở đường hai môi

cần chỉ nhau 3.) Ván tóc kiểu lưỡi trai nghĩa là để một vành che bớt trán, 2 vành che hai bên thái dương thế thì trán bớt cao, và che được cả theo ở hai bên 4.) Lait antibourbouille giá 14\$ cả cước phí.

Có PHONG Vĩnh-yên. — 1.) Dùng mỹ phẩm cách ấy tốn nhiều tiền vô ích. Dùng mỹ phẩm thượng hạng đã đành là tốt song muốn đẹp cách cần nhất là phải làm sao lựa cho màu phấn, son, phấn hồng hợp với vẻ mặt mình, nước da mình. Có cứ gửi ảnh về, nhớ cho biết màu da, tóc, mắt, cho biết cả cô cao bao nhiêu, cân nặng bao nhiêu. Chúng tôi vui lòng chỉ cách trang điểm, ăn mặc dùm cô 2.) Trời nóng không nên dùng crème để đánh phấn vì nó làm bí da hay bị mồ hôi làm trôi phấn. Có nên dùng lait d'amande douce

Bà BÍCH Đồ-sơn. — 1.) Như thế là trẻ. Bà nên tập thể thao hoặc cưỡi đi lại chứ xuất ngày hết năm lại ngồi thì khỏe sao được. Người trẻ thì vẻ đẹp sẽ mất, mỡ thừa

sẽ làm bụng bà to ra, má bà sẽ xuống, rồi hóa hai, ba cằm v.v... Ăn ít thịt nhiều rau và cứ mỗi tuần nên nhịn 1 ngày chỉ uống nước tránh pha ít đường rất tốt. 2.) Có mới có 15 tuổi chưa nên tô son đánh phấn vội. Có muốn cho da mặt mịn chỉ nên dùng một chút lait de beauté thôi.

Có PHƯƠNG Tourane. —

1.) Không nên cạo tóc con vì chân tóc sẽ để một đường sanh sanh ở trán coi xấu thêm 2.) Lông mày kẻ cong cong, trán đánh phấn rất lợt, phấn hồng thoa tròn tròn ở phía dưới gò má, như thế mặt sẽ bớt gãi và trán có vẻ cao hơn.

CÓ THÚY

C

Trả lời pháp luật

Có gái HẢI DUƠNG. — Phê bì hợp đồng bao giờ ít nhất cũng phải 2 bên, vậy bà của cô đã vi phạm này cô phải nhờ trưởng tòa đòi vì cô có quyền đòi ngôi nhà đó lại, còn việc người đó cho thuê lại cái nhà ấy để lấy lời thì hoàn toàn là họ không có quyền.

Có T.

ĐANG IN

GIA 6\$50

LÀM BÉP GIỎI

CỦA BÀ VĂN - ĐÀI

Có ngót 1000 món ăn khác nhau và nhiều thực đơn thay đổi.

IN BẢNG GIẤY TÂY

Sách in có hạn, ai mua nên giữ trước — Tiền cước 1\$20

thư và man-
dat để cho:

Mme Đào-Thị-Minh

118, Davillier

— HANOI —

Gia - Chánh

CÁCH ĐỂ DÀNH THỰC PHẨM

TIẾP THEO

Dùng cách phơi khô

Phơi nắng hay bằng lò. Hơi nóng lò sấy dùng sẽ quá 80 độ hay được 45 độ, để dành dân họ, thường phải trần nước sôi qua cho chất đạm trong bột đậu đặc lại, như thế vì trùng sẽ khó phá hoại. Phơi nắng, phải trộn cỡ nạc thoáng mà nóng. Tuy phơi nắng rồi, muốn cần thận người ta thường lấy lửa than sấy qua cho kỹ trước khi cất. Để dành trong hộp kín vật thực không bắt hơi ẩm trong không khí sẽ khỏi bị mốc. Nấm phơi khô có thể treo gác bếp.

Dùng cách bọc kín

Người ta bọc cam, bằng một lược nền ở ngoài vỏ, cho vì trùng trong không khí không lọt qua lần vỏ và được được. Nhưng cách này ít người dùng. Thường thì người ta hay tiêm thuốc sát trùng vào trong quả cam. Để dành bánh bít quy bánh quế hay đóng hộp để lâu bán dần, cần phải có máy rút không khí trong hộp ra cho hết, máy ấy ở Bắc-kỳ hình như ta chưa ai có nên cứ phải bỏ với vào đáy hộp.

Những hộp bánh được rút không-khí bằng máy, có một đặc-diểm là, khi cầm dao mở vào nắp ta thường nghe thấy một tiếng rất nhẹ ở chỗ con dao. Đó là không-khí lọt vào trong mạnh quá qua chỗ mở hộp ovomaltine trước kia vậy.

Thư tín gia-chánh

có BIỂU. — Bột nếp và bột tẻ không thể pha cách nào cho giống bột mì được. Thử có bột lọc là làm bánh mì ngon ngon sang hẳn còn kém bột mì xa lắm.

« THƯ » - TIN »

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Kiosque Thanh Tao Vinh, ông Nguyễn văn Thảo Faifoo, ông Hương Giang Huế, ông Phạm văn Nga Yên báy, cô Tuyết裴蓮 Vĩnh-diện, cô Hoài nghĩa Đalat, bà Mỹ văn Đoàn Thakhek, bà Lê bá Chấn Phan thiết, cô Nguyễn thị Mão Bắc-kỳ, cô Thanh Đạm nhà trang, cô Nguyễn thị Truật Namđịnh ông Lê văn Giàu Thủ đầu một, ông Lý hữu Dư Paom Penh, bà Lê hữu Giáp Savana-klek, ông Nguyễn dạy Các Hòa bình, cô Kim Liên Hanyeng, cô Vũ Phong Châu Tân, cô Đào Ngọc Bích Phú thọ, bà Lê Nguyễn Hai dương, cô Kham Mai Phontieu, Maison Bắc Mỹ Bắc-piang, cô Vương thị Mão Phúc sơn, ông Minh Đức Thái bình, cô Josephine Láng Long xuyên, cô Đỗ thị-Liên Kompong cham, bà Trần văn Lâm Núi sập, cô Hoàng Ngọc Thiệu Lao kay, bà Lê Ta Huế, cô Quyển Phúc Vân đình, bà Ngọc Dung Sơnla, ông Phạm văn Bằng Phan rang, cô Lê thị Hương Trà vinh, cô Công thị Chí Ưông bí, bà Đinh văn Tần Tuyên quang.

Bà NGUYỄN VĂN ĐÌNH Vinh. — đã gửi 2 số báo, hạn báo đã hết 28 2 44.

MỘT ĐỘC GIẢ ở Saecce: — Chúng tôi nhận được một mandat 4\$00 số 076 serie A 046015, son thư ký không rõ nên không biết của ai vậy của ông bà nào xin cho liệt để tiện việc sổ sách.

Cô PHẠM-THỊ-DẦN Namđịnh. — đã gửi 2 số báo thiếu, truyện dài bắt đầu từ số 225- song mấy số đó hết cả.

Giới thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn, 1/. « MỖ - TỬ - TẤN » của Chu-Thiên, 2\$ 50 do nhà sách Tam-kỳ thư xã gửi tặng.

2/. « ĐÀN - BÀ - MỚI » Kịch ba hồi, của Vũ-tích-Long, do nhà Tân Dân xuất bản và gửi tặng. Vậy xin cảm ơn cái nhà xuất bản và giới thiệu cùng bạn đọc.

3/. « QUANG TRUNG » của Hoa-Bằng Hoàng thúc Trâm, giá 5\$00, do nhà Tri-Tân xuất bản, vậy xin cảm ơn và giới thiệu cùng bạn đọc.

MỘT TỜ TUẦN BÁO
MÀ TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
ĐỀU NÊN ĐỌC:

NƯỚC NAM

MỖI SỐ 9\$15

MỘT NĂM. 7\$00

Chịu Nhiệm
LƯƠNG NGỌC-HIỆN
37, Phố Hàng Gai
HANOI

GIÁ MỘT TẤM ẢNH 9x12 CHỈ CÓ 0p 25

• BẠN ĐỌC MUỐN CÓ ẢNH CỦA 40 NHÀ VĂN :

Phạm-Quỳnh, Nguyễn-văn-Vĩnh, Nguyễn-cần-Tổ, Trần-trọng-Kim, Dương-bà-Trạc, Phan-Khôi, Nguyễn-văn-Ngọc, Hoàng-ngọc-Chách, Ngô-tất-Tổ, Hồ-biểu-Chánh, Nam-Hương, Đào-trình-Nhất, Phan-trần-Chức, Trần-thanh-Mai, Nguyễn-Tuân, Lưu-trọng-Lư Vũ-trọng-Phước, Bùi-thê-Mỹ, Tú-Mỡ, Nguyễn-Giang, Hàn-ngọc-Tử, Quách-Tấn, Vũ-hoàng-Chương Phùng-lật-Đắc, Vi-huyền-Đắc, Xuân-Điện, Huy-Cận, Trọng-Lang, Tam-Lang, Thê-Lữ-Tân-Đê, Trúc-Khê, Nguyễn-triệu-Luật, Thiệu-Sơn, Trần-thần-Khai, Đông-Hồ, Vũ-Bang, Đoàn-phú-Tú, Hoài Thanh, Đào-duy-Anh.

Xin gửi thư kèm ngân phiếu 10\$ cho Ô. AN-NGỌC-PHUNG, Kiosque Thanh-Tao ở Vinh, vài ngày sau bạn sẽ nhận được 40 ảnh các văn cùng tiền mới 3 xuồng « anh văn hiện đại » (I, II, III) củ VŨ-NGỌC-PHAN, (gửi lời báo đảm bảo).

**Thuốc gia truyền
tuyệt hay :**

PHONG-TÍCH « con chim » 0,10
THUỐC-LY « con chim » 0,40
THUỐC HO « con chim » 0,40
CHÍNH-KHI « con chim » 0,40
DẦU (DẦU) HOA-KY: 1,50

**ĐẠI-LÝ
TỔNG PHÁT HÀNH**

NAM-TÂN, 100, phố Bernal, Haiphong
AN-HÀ, 13 rue du cuivre (Hàng mã) Hanoi

NGÀI MUỐN CÓ

**nhà lầu
và ô-tô**
nên mua
**VE SỐ
ĐÔNG - PHÁP**
một đồng
1 số

CẦN ĐỀ Y HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ **TRINH-BÀI-LONG**
(một tổ ông đồ học HAO) là đáng tin cậy vì đã
cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra
máu hay ho đàm. Có 2 thứ

Có hai thứ : 6p.00 và 4p.00 - Hàng độc biệt đp.

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu
của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (con sâm Cao-Ly
chưng lấy nước cốt) Đại tài bổ dưỡng người
già yếu Thanh niên nam nữ gây cơm, bạc-
chứng. Ve

Ve lớn : 6p.00 ; nhỏ 4p.00 - Hàng độc biệt đp.

Ở XA MUA GỬI MANDAT CPOÔNG ;

TRINH - VĂN - HẢO

19, Rue de Vassoligne, Tân-dinh - Saigon

THUA GI' AU NỮ!!!

Tổng Đại-lý toàn Trung - Bắc - kỳ
NÊN (dành) hiệu **Mặt Trăng**
của người Annam mới chế thấp
đã sáng bền lại không hoi.
CAO DƯƠNG ĐẠI BỒ một thứ
thuốc đáng gọi là vua thuốc bổ
chế bằng cả 1 con dê và 27 vị
thuốc bắc

Hỏi tại : **BUI-NAM**
105, Lê-Lôi - HANOI Tél. 47

RA ĐỜI TỰ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦU-LONG-HOÀN

VỎ BÌNH-DÂN

đã từng làm danh - dự cho nghề làm thuốc Việt - Nam
THAP XỨ ĐÔNG - PHÁP CÁC CỦA HÀNG AN-NAM VÀ THẠCH PHU CÓ BAN LỄ
Hộp 2 hoàn : 2p30 Hộp 4 hoàn : 4p40 Hộp 10 hoàn : 10p70 Giá để kiểm tra
TỔNG PHÁT-HÀNH Bắc-kỳ, Ai-lao và phía bắc Trung-kỳ

ETABLISSEMENT VAN-HOÀ N° 18 RUE DES CANTONNAIS - HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1929
Imprimerie Lê-Cường ở 2500exemplaire
PLA gérante **LIU-THI-YẾN** của **THUY-LAN**

[Handwritten signature]